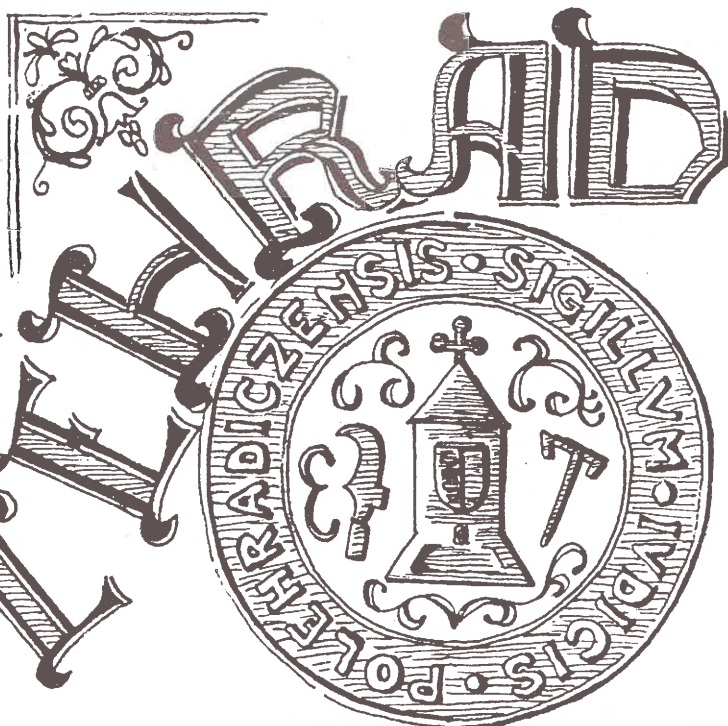

č. 3/97

Zpravodaj boleradských občanů

"Miluj bližního svého ..."

Solidarita

Toto slovo má dosud trochu zvláštní příchut'. Jak často bylo zneužíváno v souvislosti s různými pochybnými politickými aktivitami. Jak jinak zní v okamžiku, kdy se jedná o obyčejnou lidskou pomoc, která není nikým nařizována, která je naopak spontánní, samozřejmá, vycházející z naléhavé vnitřní potřeby pomoci bližnímu. Až dojemně působí scéna, kdy babička s provinilým výrazem ve tváři strká do kasičky stokorunu a z kabely přidává balíček cukru a rýže /víte, já víc nemám/. A naopak v člověku se všechno vzbouří, když slyší v rádiu či televizi, že jiní jsou schopni žádat od postižených za bochník chleba stovku, že lidské hieny rabují domácnosti chudáků, kteří nestačili zachránit víc, než holé životy. Jaký to paradox!

Takže vám všem, kteří jste /třeba i ze svého mála/ byt' jen troškou přispěli - díky! Vaši jedinnou odměnou bude dobrý pocit, že jste pomohli těm nejpotřebnějším. Vždyť zítřka, pozítří, příští rok - můžeme být v jejich situaci právě my.

Výtěžek sbírky pro oblasti postižené záplavami

Věcná a peněžitá sbírka proběhla ve dnech 10. a 11. července 1997. Věcné dary / především trvanlivé potraviny, balená voda, mléko atd./ byly převezeny do Divák, odkud je odvezl kamion Českého červeného kříže. Hrubý odhad těchto darů mohl činit cca 11.000,-Kč. Navíc Pekařství pana Křižáka darovalo a dovezlo až na místo 600 bochníků chleba.

Peněžité dary představovaly částku 38.850,-Kč. Tyto peníze budou převedeny na účet konkrétní obce /přibližně

stejně velikosti jako Boleradice/ po dohodě s příslušným Okresním úřadem postižené oblasti. Jméno obce bude oznámeno obvyklým způsobem - rozhlasem, na vývěskách, v tisku.

Protože předpokládáme, že v postižené oblasti byly zničeny i zemědělské plodiny na polích a zahradách navrhuje Obecní úřad Boleradice doplnit pomoc této konkrétní obci ještě o veřejnou sbírku zemědělských přebytků / především ovoce, zeleninu a brambory/ na podzim t.r.. Tyto potraviny chceme dopravit a předat dotyčné obci jako dar našich občanů.

BOLERADICE V PARLAMENTU

čtvrtek 26. června 1997 - Praha - Parlament ČR

Ve slavnostně vyzdobené "Místnosti státních aktů" stojí 25 starostek a starostů z celé republiky. Napjatě očekávají příchod předsedy Sněmovny, místopředsedů Sněmovny a členů tzv. Heraldické komise Parlamentu ČR.

Za několik okamžiků ceremoniáři ohlašují jejich příchod. Pak následuje slavnostní akt - zástupci jednotlivých měst a obcí jsou vyzváni, aby z rukou předsedy Sněmovny převzali oficiální dekret o přidělení praporu případně i znaku pro svou obec. Za ohrazením se tísní množství novinářů, vystřelují blesky fotoaparátů, vrčí kamera ČT.

Zazní název poslední obce - předání dekretu, blahopřání a pak již slavnostní přípitek a beseda s přítomnými politiky.

Účastníkem tohoto důstojného a povznášejícího aktu je i starosta naší obce. Boleradice jsou opět "1"!

redakce

Ze zasedání Zastupitelstva

Poslední veřejné zasedání Obecního zastupitelstva /OZ/ dne 19.6.1997 se zabývalo především zprávou Obecní rady /OR/ a účetní OÚ o plnění rozpočtu za prvních 5 měsíců t.r. ve vztahu k úsporným opatřením vlády a dopady těchto opatření na obecní rozpočet. Bylo navrženo, aby přednost při financování dostaly akce vodovod a kanalizace v ulici nad zahrady a uloženo provádět měsíční kontroly hospodaření, aby se zajistilo, že letošní rozpočet neskončí schodkem.

Dále OZ přijalo zprávu o postupu prací na vodovodu, o montáži přípojek, o financování této akce, včetně již zmíněné kanalizace atd. Další přednesenou zprávou byla informace o provozu skládky Martinice, ze které mimo jiné vyplynulo, že obec Boleradice překročila loni povolený limit vyváženého odpadu o cca 200,-Kč. Protože na tomto výsledku se nejvíce podílí zneužívání kontejnerů /t.j. ukládá se do nich to, co tam nepatří/ bylo rozhodnuto, že kontejnery budou od srpna umístěny do uzavřeného prostoru a na dosavadní stanoviště se budou vyvážet v pravidelných intervalech vždy na dobu od pátku do neděle. Na konci roku se provede vyhodnocení tohoto opatření. V případě, že ani tato změna nepovede k nápravě - tedy snížení množství vyvezeného odpadu - bude nutno uvažovat o zvýšení úplaty za použití kontejnerů. Občanům nadále zůstává zachována možnost vypůjčení kontejneru / po dohodě s OÚ a dopravcem/, ale náklady spojené s odvozem a uložením odpadu si občané budou hradit v plné výši.

OZ schválilo odprodej části obecních pozemků p.č. 94/3 a 94/4 o celkové výměře 106 m2 panu Miroslavu Šemorovi. Jedná se o pozemky, které byly v minulosti /zřejmě omylem/ zastaveny.

Zastupitelstvo vyslechlo zprávu obyvatel dvanáctibytovky o jejich záměru postavit na sousedícím pozemku garáž. Informaci podal pan Bartoněk. Na zasedání byly předloženy tři studie řešení garáží. Se stavbou lze začít až po vyřízení všech majetkoprávních a administrativních záležitostí.

OZ se rovněž zabývalo problémem neplatičů obecních poplatků. Bylo konstatováno, že dochází k hrubému porušování obecně závazných vyhlášek obce i zákona číslo 565/90 Sb. ve znění pozdějších předpisů. Přestože se jedná jen o několik občanů uložilo OZ obecnímu úřadu zveřejnit jména neplatičů po 30.6.1997. obecním rozhlasem. Obsáhlou zprávu o činnosti přednesl kronikář obce pan Mgr. Pavel Kabel. Poděkoval občanům za jejich příspěvky a pomoc a požádal je o další spolupráci.

Příští zasedání OZ je naplánováno na čtvrtek 28.8.1997. Bude se mimo jiné zabývat i provozem „Kavárny na radnici“, rozpočtem a dalšími aktuálními záležitostmi. Občané jsou srdečně zváni.

starosta

Máme novou přednostku

V květnu t.r. byla přednostkou Okresního úřadu Břeclav jmenována Ing. Hana Ondrušková. Tuto vysokou funkci převzala po svém předchůdci Mgr. Jiřím Pavlovovi, který byl zvolen senátorem. Paní přednostce gratulujeme k jejímu jmenování a do náročné práce přejeme pevné nervy a hodně trpělivosti.

redakce

ROZPOČET

Úsporná opatření vlády ČR, obecně známá jako „balíčky“ se samozřejmě dotkla i veřejných rozpočtů, tedy i rozpočtů obecních. Touto situací se zabývala Obecní rada a posléze i Zastupitelstvo na svém zasedání dne 19.6.1997. Všechny organizace a instituce, které jsou řízeny nebo podporovány obcí obdržely dopis s výzvou k maximální hospodárnosti.

OZ na doporučení OR doporučilo finančně zajistit nejdůležitější akce / dokončení vodovodu a kanalizace v ulici Nad zahrady/ a ostatní plánované akce realizovat až podle vývoje rozpočtu.

Příjmy obecního rozpočtu tvoří z velké části daně - tedy podíl na jednotlivých daních. Příjem z těchto daní však ani zdaleka neodpovídá potřebám obce. Ke dni 30.5.1997 přišlo do obecního rozpočtu celkem 28% plánované výše příjmů z daní.

OR a Komise finanční mají za úkol měsíčně provádět kontrolu plnění rozpočtu a přijímat kroky k zajištění vyrovnanosti obecního rozpočtu. Vyrovnaný rozpočet je totiž jednou z podmínek pro poskytování dotací ze státního rozpočtu v příštím roce.

starosta

KAVÁRNA „NA RADICI“

Rozhodnutím Obecního zastupitelstva ze dne 25.2.1997 byl v prostorách tzv. spojovacího krčku povolen provoz kavárny o víkendech /pátek, sobota, neděle/. Připomínáme, že provoz byl povolen na zkušební dobu tří měsíců za symbolické nájemné 100,-Kč/měsíc. Pro toto řešení hlasovali všichni oprávnění členové OZ. Po třech měsících bude provedeno vyhodnocení provozu a v případě, že se zařízení osvědčí, budou určeny další podmínky provozu - především nájemné. OZ bylo při svém rozhodování vedeno především snahou vyhovět požadavkům mládeže na možnost využití volného času zvláště o víkendech. Mládež právem poukázala na skutečnost, že kromě dvou hospod se nemá kde scházet. Ne každému prostředí našich restaurací vyhovuje a na druhé straně ne každému návštěvníku hospody vyhovuje např. hudba, kterou chce mládež poslouchat. Dalším důvodem k povolení kavárny byl fakt, že v Boleradicích chybí zařízení, které by /např. v neděli odpoledne/ umožnilo posezení mladým rodinám s dětmi, případně těm, kteří zrovna nepatří mezi milovníky klasického hospodského prostředí.

Uplynuly první dva měsíce ze zkušební lhůty a lze tedy sledovat první ohlasy. Obecní rada si pozvala na besedu provozovatele kavárny pana Petra Korába a jeho společníka pana Leo Čermáka. V naprosto otevřeném rozhovoru si radní i provozovatelé ujasnili základní poznatky:

Klientela se skládá převážně z mladých lidí, kteří kavárnu navštěvují především ve večerních hodinách, v sobotu a v neděli odpoledne přicházejí i rodiče s dětmi, mladí manželé a pod. Dosud nebyl zaznamenán žádný incident, nedochází k poškozování pronajatého zařízení, atmosféra v kavárně je spíše poklidná.

Členové rady upozornili na připomínky ze strany veřejnosti: Některým občanům se nelíbí, že v kavárně se kouří a že se podává točené pivo. Někteří kritizují nízké nájemné aniž by věděli, že OZ tak rozhodlo pouze na zkušební dobu.

Provozovatelé odpověděli, že v neděli vyloučili kouření v prostoru kavárny /mimo bar/. Pokud by kouření zakázali i v pátek a sobotu, odešla by jim značná část návštěvníků. Totéž se týká točeného piva - jeho nahrazení pivem lahvoým by odradilo větší část klienteli a provoz by se stal i při symbolickém nájemném prodělkovým!

Kavárna připravuje na červenec a srpen dvě přednášky, které by mohly být zajímavé především pro mládež - první z nich má být o drogách a druhá o AIDS. Provozovatelé jsou připraveni podat podrobnou zprávu na veřejném zasedání Zastupitelstva dne 28.8.1997 odpovědět na dotazy a připomínky veřejnosti a platit takové nájemné, které jim OZ určí. Nelze však předpokládat, že budou toto zařízení, které si již našlo své příznivce, provozovat s prodělkem.

Obecní rada

ZÁKLADNÍ ŠKOLA BOLERADICE

Vážení občané!

Dovolte mi, prostřednictvím místních novin Vás seznámit s výsledky školního roku 1996-1997 na ZŠ Boleradice. Naše škola měla v uplynulém školním roce 87 žáků. V první třídě 15, ve druhé třídě 16, ve třetí 19, ve čtvrté 24, v páté třídě 13 žáků. 62 žáků bylo z Boleradice, 21 žáků z Horních Bojanovic, 2 žáci z Morkůvek a 2 z Klobouk. Ve školní družině bylo zapsáno 50 dětí, které byly rozděleny do dvou oddělení. Na výchově a vzdělávání těchto dětí se podílelo 7 pedagogických pracovníků, s vysokoškolským a 3 se středoškolským vzděláním. Na škole se vyučovalo podle projektu Obecná škola v prvních čtyřech ročnících, v pátém ročníku podle učebních dokumentů MŠMT ČR - přechod na povinnou devítiletou docházku. Ve 4. a 5. třídě probíhala výuka jazyka německého a anglického - podle volby žáků.

Závěrečná pedagogická rada z 87 žáků školy hodnotila 24 žáků jako výborných, 4 žáci vzhledem k diagnostikovaným vývojovým poruchám učení byli hodnoceni slovně a 1 žák pro velký počet zameškaných hodin neprospěl. Pochvaly od svých třídních učitelů za aktivitu a zodpovědný přístup ke školní práci obdrželo na slavnostním ukončení školního roku 26 žáků školy, jeden žák byl pro svoje chování třídní učitelkou napomínán.

Všichni žáci naší školy měli možnost zapojit se do činnosti některého ze zájmových kroužků. Na škole jich pracovalo 7. Ve výtvarném kroužku pod vedením paní Zajícové výtvarně tvořilo 21 dětí, hrát na zobcovou flétnu se pod vedením paní Větrovské učilo 16 dětí, v kroužku moderního tance také s paní Větrovskou tančilo 20 dětí a 18 dětí tančilo s paní Vavrikovou ve stylu „country“. Kroužek hry na kytaru pod vedením paní Vavrikové byl rozdělen na začátečníky a pokročilé, měl celkem 22 dětí, v kroužku dramatickém 25 dětí pod vedením paní Horákové zkoušelo první krůčky na divadelních prknech a 11 žáků pod vedením paní vychovatelky Vachové se učilo základům první zdravotnické pomoci.

Po celý školní rok ve škole probíhaly různé soutěže a kvízy pro rozvoj naučných a uměleckých schopností žáků. Nejdůležitější to byla soutěž O boleradský džbáněk v oboru recitačním, pěveckém, hře na hudební nástroj, výtvarném projevu a literární tvorbě. Z naučných soutěží to byl oblíbený Čokoládový risk. Vítězové soutěží byli odměňováni hodnotnými cenami dotovanými OÚ Boleradice, či z prostředků SRPŠ.

Děti společně navštívily několik pěkných výchovných akcí: místní výstavu ovoce a zeleniny, mikulášské hrátky s nadílkou, Vánoční besídku, kreslené filmy v místním kině, divadelní představení Kráska a zvíře, brněnské planetárium. Dále se mohli žáci školy zúčastnit výletu do westernového městečka, školní olympiády, školního výletu do Milotic, Hodonína a Čejče a velmi pěkné oslavy Dne dětí, kterou pro všechny žáky školy připravili místní rybáři a školská komise OÚ.

Během celého školního roku žáci naší školy obohacovali kulturně společenský život Boleradice. Podzimní Drakiáda, sáňkařské závody O krále a královnu svahu, beseda pro seniory obce, vánoční hra Za betlémskou hvězdou jejíž výtěžek 2.666,-Kč byl odeslán na konto Adventních koncertů, Dětský karneval s pěkným tanečním vystoupením žáků všech tříd, 2. školní akademie u příležitosti Svátku matek, výstavka výtvarných a rukodělných prací žáků školy k 390. výročí školy a sjezdu rodáků, to jsou ty nejdůležitější a nejuspěšnější z nich.

Škola se po celý rok pravidelně otevírala veřejnosti a to nejen rodičovské. Každé první pondělí v měsíci byl ve škole Den otevřených dveří.

Děkuji touto cestou rodičovské veřejnosti za aktivní podporu akcí školy, hlavně za podporu při sběrových akcích,

při kterých děti sesbíraly 230 kg šípků a 8.629 kg druhotných surovin.

Nyní užívají děti i paní učitelky zasloužené prázdniny. V době prázdnin ŠD pod vedením paní vychovatelky Vavrikové pořádá letní tábor ve vesničce Vyšné Lhoty. 8 dnů budou pozdvát severní Moravu, navštíví Valašské muzeum v Rožnově pod Radhoštěm, město Štamberk a jeskyni Šipku, muzeum automobilů v Kopřivnici a podobně. Snad se počasí umoudří a bude jim přát.

Všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali škole v plnění jejích náročných úkolů, srdečně děkuji. Děkuji všem, kteří morální podporou posilovali zdravé sebevědomí pedagogického kolektivu naší školy, přeji dětem i jejich rodičům, aby během prázdnin načerpali čerstvé síly a po prázdninách se s chutí pustili do nové práce.

Milada Horáková, ředitelka

Problematika komunálního odpadu

Na veřejném zasedání OZ, které se konalo ve čtvrtek 19.6. 1997 byli členové OZ a všichni přítomní seznámeni se závěry jednání Rady konsorcia s provozovatelem skládky a s tím souvisejícími náklady na odvoz kontejnerů.

Od 1.5.1997 je na skládce MARTINICE uplatněn přísnější režim, především pokud se týče dohodnutých kvót vyvezeného odpadu - podle klíče 600 kg/1 občan/rok. Toto množství překročila naše obec v roce 1996 o více než 200 tun!! Rada konsorcia se dohodla, že množství, které bude vyvezeno navíc, bude v letošním roce účtováno v tržní ceně - 350 až 1000 Kč za tunu.

Při nejnižší ceně 350 Kč/1 t by částka pro naši obec činila další zatížení poplatkem ve výši minimálně 70 tis. Kč.

Z důvodu zamezení zvyšování nákladů za odvoz kontejnerů navrhla OR, aby kontejnery byly od srpna t.r. umístěny v uzavřeném prostoru a na dosavadní stanoviště se vyvážely 1x za 14 dnů. Tento návrh byl schválen členy OZ. Účinnost opatření bude za tři měsíce vyhodnocena a o výsledku Vás budeme informovat.

Přehled ukládek některých obcí Konsorcia v letech 1994-96

obec	1994	1995	1996	celkem 1994-95
Boleradice	395 t	566 t	685 t	1.646 t
Kašnice	113 t	88 t	137 t	338 t
Morkůvky	53 t	61 t	50 t	164 t
Hostěrádky	123 t	189 t	193 t	504 t

Za první až šestý měsíc t.r. /do 25.6.1997/, bylo vyvezeno z naší obce 39 kontejnerů což činilo asi 234 t.

Poplatky za odvoz kontejnerů

O výši poplatku za užívání kontejnerů rozhodujeme mimo jiné i my sami svým chováním.

Ve vyspělých zemích je neprostou samozřejmostí důsledné třídění odpadu. U nás nejsou zatím pro třídění odpadu všechny potřebné podmínky vytvořeny, ale přesto můžeme rozumným způsobem tříděný odpad uplatňovat. Např. papír, železo, sklo, zeminu a všechny rostlinné odpady by se neměly ve společném kontejneru vůbec objevovat, a místo poplatků za odvoz by nám dokonce mohly nějaký ten peníz či užitek přinést. Např. rostlinné zbytky a zeminu můžeme dobře zužitkovat nejlépe sami správným kompostováním. Na železo a sklo máme vyčleněny zvláštní kontejnery. Kontejner na železo je umístěn v areálu bývalé Destily. Žádáme občany, aby jiný materiál do tohoto kontejneru neukládali. Kontejnery na sklo budou zatím umístěny vedle brány zmíněného areálu. Sklo je nutno třídít na barevné a bílé. Kontejnery jsou řádně označeny. Odvoz papíru zajišťuje 2x ročně Základní škola. Prosíme Vás proto o jeho dočasné uskladnění doma a jeho třídění na časopisy + noviny, kartony a jiné papíry zvlášť.

/Pokračování na str. 4/

Touto dobrou činností nejenom ušetříme životní prostředí a naše obecní peníze, ale navíc podpoříme i mimoškolní činnost dětí - žáků ZŠ.

Každý z nás si jistě dokáže představit jak výrazně lze racionálním přístupem /dodržováním několika jednoduchých výše uvedených zásad/ snížit množství vyváženého odpadu a tím snížit výši odpovídajícího poplatku. Dokážeme to?

Jak kompostovat?

Ke zlepšení úrodnosti půdy obohacením živinami, humusem a bakteriemi nejlépe vyhovuje kompost. Je nejdůležitější a nepostradatelné hnojivo a nemělo by chybět na žádné zahrádce. Dobře připravený kompost dokáže nahradit i drahá umělá hnojiva a rovněž stejně tak i důležitou závlivku. Zemina obohacená kompostem má mnohem vyšší vsakovací schopnost /70 až 100%, a proto důsledným kompostováním můžeme i sami vytvářet podmínky pro snižování eroze půdy. A ta, jak všichni víme, působí v našem regionu vlivem současného zemědělského hospodaření v nadměrném měřítku.

Kompost zakládáme v průběhu celého roku, nejlépe však v létě a na podzim, kdy je nejvíce rostlinného odpadu.

Jaký materiál lze kompostovat:

- tráva a drny
- shrabané listí
- sklizňové zbytky rostlin
- organický odpad z kuchyně
- větve a révy /vhodné rozstříhat na menší kousky/
- popel ze spálených větví a bylin
- drcená kůra i piliny
- odpadaná venkovní omítka ze zdí
- hnůj a trus drobného zvířectva, močůvka

Kompost zakládáme na stinném místě v šířce 1,5 až 2 m. Do základu se doporučuje dát slámu nebo rašelinu a na ni pak střídáme vrstvy organického odpadu a zeminy. Kompostujeme-li hodně zelené hmoty nebo fekálie, doporučuje se poprašovat vápenatým prachem nebo popelem z hnědého uhlí. Nakonec kompost přikryjeme zeminou a na povrchu hromady upravené prohlubeň, aby se v ní udržela a postupně vsakovala voda či močůvka.

Provzdušnění zajistíme přeházením na volné místo. Lehce rozložitelný materiál /např. tráva/ stačí překopat jedenkrát. Při překopávání možno zapracovat nový organický materiál. Kompost je „zralý“ za 6 - 12 měsíců.

Jednodušším využitím rostlinného odpadu je tzv. zelené hnojení, kdy rostliny v zeleném stavu zaráváme do půdy. Vhodným doplňkem zeleného hnojení může být i zarávání slámy.

Podrobnější informace o zeleném hnojení či ošetřování kompostu /doporučení výšek jednotlivých vrstev, optimální teploty, případném přihnojování ap./ můžeme najít v příručkách pro zahrádkáře a dalších odborných materiálech. Účelným využitím všeho rostlinného odpadu z našich zahrad nejenom zvýšíme přirozenou úrodnost našich půd, ale snížíme i množství odpadu, které za drahé peníze odvážíme z naší obce na skládku.

Obecní rada

ČERNÍ BARONI

Naši redakci napsal pan Bohumil Skalský, jeden z „Černých baronů“ a požádal nás o uveřejnění svých vzpomínek v našich novinách.

V padesátých letech se nedostávalo v ČSR uhlí, zkrátka neměl ho kdo v dolech nakopat. A tak přišel prezident republiky Klement Gottwald a jeho zeť, ministr národní obrany JUDr. Alexej Čepička na spásný nápad, že by uhlí mohli nakopat vojáci. Tento protizákonný návrh ještě schválil

smutně proslulý Bedřich Reicin, který později skončil na šibenici. A tak byly utvořeny útvary PTP pomocné technické prapory.

A k nim byli povoláni na „dobrozdání“ místních nebo městských národních výborů politicky nespolehliví vojáci. Nyní mi, čtenáři, dovoluji, abych se obšírněji zmínil o těch, kterým se dostalo té „cti“ u PTP sloužit.

Nejvíce nás bylo, co jsme měli v posudku napsáno „rolnický původ“. Ostatně z 244 nevinných lidí, kteří byli v padesátých letech popraveni, bylo nejvíce rolníků nebo mužů rolnického původu. Na druhém místě to byli synové živnostníků. Zde stačilo, když byl otec trafikant, nebo matka hokyně, a synáček narukoval k PTP. Také tu byli synové rodičů, kteří vlastnili majetek - stačil rodinný dům. Početnou skupinu tvořili vysokoškoláci, kteří byli z politických důvodů vyloučeni z vysokých škol. Jen málokterému se po „vojně“ podařilo studium dokončit.

Další skupinu tvořili duchovní a věřící. Běda mládenci, který před vojnou chodil do kostela! A dál tu byli příslušníci jiných politických stran než KSČ. K PTP byli též povoláni ti, kdo byli jiné národnosti než české a slovenské. A ještě tu byli rebelové, jimž se stále něco nelíbilo. K PTP byli povoláni také muži /nebo jejich příbuzní/, kteří ve druhé světové válce bojovali na západní frontě. Nesmím zapomenout na učitele a profesory. Ti se dostali k našim útvarům proto, že málo vtloukali do hlav žáků a studentů marxismus. I ten voják, který měl příbuzného v zaharniči /stačil bratranec/ byl povolán k PTP, stejně jako mladí muži, kteří se pokusili o ilegální přechod státní hranice a byli při tom dopadeni.

Nejméně početnou skupinu tvořili šlechtici, baroni a hrabata. Zvláštní skupinu tvořili ti, kteří dostali z obce či z města do posudku „návrát nežádoucí“. Marně pátrali, proč u PTP jsou.

Pomocné technické prapory byly takzvané lehké, kde vojáci pracovali na stavbách, a těžké, kde pracovali v dolech, v podzemí. Vojenská služba u PTP trvala dva roky. Ale ti, kdo dostali z obce či města do posudku „návrát nežádoucí“, sloužili déle, já kupříkladu plných třicet měsíců a deset dnů ...

Ti, kteří četli knížku Miloslava Švandrlíka „Černí baroni“ nebo zahlédli stejnojmenný film, mohou snadno nabyt dojmu, že jsme si užívali legrace s hloupými důstojníky, vytloukali hospody a chodili za ženskými. Je sice pravda, že naši velitelé byli s intelektem na šíru, ale o to byli krutější. Náš tábor byl obehnaný ostnatými dráty a hlídali nás strážci s ostře nabitými samopaly a cvičenými psy.

A jaký byl náš denní režim? Bylo to osm hodin práce na dole, dvě hodinky výcviku v terénu a dvě hodiny politického školení.

Na práci v šachtě jsme nebyli zacvičeni, na bezpečnost práce se moc nehledělo, na některých úsecích se pracovalo v rychlém tempu, a proto docházelo k častým úrazům, někdy bohužel i smrtelným.

A zatímco my jsme sloužili beze zbraní u útvaru PTP, naše rodiny doma byly krutě pronásledovány. Jediným štěstím pro nás bylo, že se odebrali na věčnost sovětský krutovládce Josef Vissarionovič Stalin a hrobař národa Klement Gottwald. Jinak bychom svůj bídný život skončili v sovětských koncentračních táborech na Sibiři. Po propuštění do civilu nás čekalo další šikanování...

Ačkoliv to zní jako zlý sen, to, co jsem zde vylíčil, se skutečně stalo, a to v polovině dvacátého století ve střední Evropě!!!

S úctou vzpomínáme na kamarády, kteří v dolech padli, a na ty, kteří se následkem útrap dnešních dnů nedožili. Čest jejich památce. I kdyby našim pronásledovatelům odpustil Bůh, my nikdy!

Bohuslav Skalský

Sv. Cyril a Metoděj a Boleradice

Před několika dny, 5.července, jsme si připomněli Státní svátek Cyrila a Metoděje. den slovanských věrozvěstů.

Tento den je v dějinách obce důležitý a významný i z jiného důvodu.

V tento den, před 84 lety, tedy v r. 1913, byla založena Orelská jednota, jedna z organizací, která se v Boleradicích v první polovině 20. stol. podílela velkou měrou na veškerém dění. Druhou událostí bylo v tento den, před 58 lety, tedy r.1939, otevření budovy Orlovny - dnešního kina. Nyní bych vám v krátkosti podal pár informací, které se k těmto událostem váží.

Připomeňme si, že činnost „Orla“ zasahovala do všech oblastí života obce, nechyběl při žádných oslavách, výročích a křesťanských akcích. Byl stálým rivalem „Sokola“ až do únorových událostí r. 1948, kdy byl následně zakázán.

Orel vznikl jako křesťansko-sociální odbor při místní skupině „Venkovské omladiny“. Velmi intenzivně rozvíjel sportovní život - různé tělocvičné akce jako byly besídky, veřejná cvičení a akademie. Podle zápisů kronikáře pana Kučery vlastnila jednota tělocvičné nářadí - hrazda, bradla, kůň, na kterých se pravidelně trénovalo a cvičilo. Členové se zúčastňovali všech veřejných vystoupení v okolních vesnicích. Podle slov a vzpomínek pana Stehlíka Štěpána, svého času náčelníka jednoty cvičili v létě na farním dvoře a v zimě v hospodě u Štefanů.

Členové „Orla“ se také aktivně podíleli na všech akcích hasičské jednoty, což mohli občané vidět na loňských oslavách 100. výročí založení hasičské jednoty a při letošních „rodácích“ na dobových fotografiích a dokumentech v hasičské zbrojnici.

V kulturní oblasti se jednota podílela hlavně na rozvoji čtenářství, což dokládá knihovna o 276 svazcích a hlavně na rozvoji ochotnického divadla. O velké aktivitě dokládají opět fotografie, dokumenty a dobové plakáty a pozvánky, které vystavoval Divadelní spolek bratří Mrštíků při svém 100. výročí. hrávali i 5 divadelních představení ročně.

Významnými funkcionáři „Orla“, na které si mohou ti starší občané vzpomenout byli např.: Jan Štěpík č. 45, pan farář Jan Šidlák, František Víteček č. 131, Omastová Lucie č. 117, Stehlík Ludvík a Cyril č.86, Bohuslav Chalupa č. 48, Stehlík Albín a Štěpán č. 38.

A jak to bylo s budovou Orlovny? Nebylo to vůbec jednoduché. V r. 1926 zakoupil „Orel“ hospodu pana Šíra a z ní chtěli udělat a vybudovat spolkový lidový dům. Za tím účelem bylo založeno družstvo s názvem „Družstvo lidového domu - Orlovny“. Koupil hospody zprostředkoval tehdy dosavadní nájemce pan Šemora za bezplatný tříletý nájem. Zde potom členové cvičili a hráli divadlo. V roce 1935 vzrostla členská základna na 176 členů a z nedostatku prostoru pro kulturní akce se přistoupilo v roce 1938 ke stavbě sálu a rozšíření stávající hospody.

Pan Stehlík Štěpán vzpomínal: „V první řadě bylo nutno zbořit část hospody za „španělku“. Tím se výčepní místnost otevřela, a proto bylo nutné v nočních hodinách stavět hlídky. Shodou okolností jsem měl hlídku v noci z 23. na 24. září, a tak jsem ve 23 hod. vyslechl vyhlášení všeobecné mobilizace, kterou vyhlásil pan prezident Beneš. Tehdy jsme měli zabetonované základy a bylo po práci. Všichni muži do 50 let museli na vojnu. Práce byla přerušena a pokračovalo se až po jejich návratu“. Muži se vrátili z mobilizace v listopadu. Pan Stehlík pokračuje: „Pracovalo se celou zimu a na jaře se nasadilo všechno, aby mohla být slavnostně stavba otevřena právě na svátek sv. Cyrila a Metoděje 5.7.1939. Pracovalo se s nadšením, bylo odpracováno mnoho stovek hodin, které nikdo nepočítal, všichni měli zájem vybudovat v Boleradicích to, co nám chybělo. Byly i hlasy, nač to stavíte, přijde Hitler a všechno vám zabere, ale nikdo na to nedbal.

Stavba úspěšně pokračovala, takže do konce června byla dokončena a dne 5.7.1939 slavnostně otevřena.“

Na tuto slavnost byl pozván i náčelník orelské župy bratr Vít Příkoský. Ten má na budově pamětní desku. byl vedoucím orelského odboje proti nacismu a po dopadení umučen v Mathausenu. Nechali ji udělat a zabudovat členové místní odbojové buňky na jeho počest po osvobození.

Tedy až si budete opět připomínat svátek sv. Cyrila a Metoděje, vzpomeňte si na tyto události, které se váží k tomuto dni a přímo k naší obci Boleradice.

Zamyšlení

Ještě si živě vzpomínám na atmosféru, když hody bývaly před Štefanovou hospodou. Panečku, to stálo za to. Rozestavené stoly podél zdi, lavičky kolem tanečního parketu, obležený stánek s pivem a hlavně hudba, tanec a hodová zábava. A samozřejmě krásná letní noc, která celkovou atmosféru hodového veselí ještě více umocnila.

S výstavbou nového sálu se však na staré tradice nějak zapomnělo. Zřejmě, abychom šli s dobou, cpeme se pod střechu obecního sálu, odkud po několika skladbách utíkáme pryč, na čerstvý vzduch. potřebujeme totiž zvlažít hrdlo a setřít pot. Letos ovšem čerstvý vzduch nad námi zvitězil. Možná také díky tomu, že se venku objevily opět stoly a spousta lavic. Celý prostor před obecním úřadem i před Hospodou byl doslova v obležení, stejně jako nový bar v předsáli. Hudba sice hrála v sále, ale ta pravá hodová zábava i atmosféra hodů byla cítit někde jinde. V tu chvíli mi připadlo trochu líto, že se pod májou netančí. Zvlášť, když jsou hody. Ale také mi pod ní chyběl zpěv, hlavně v sále a hlavně od stárků, protože o nich nebylo vědět vlastně vůbec.

Radek Omasta

Rodáci

Letošní rok je pro Boleradice obzvlášť významný. Nejen leckterým výročí, ale především děním v obci. Je až s podivem, že tak malá vesnice dokáže žít tak bohatým kulturním životem, jakého jsme byli letos svědky. Kromě tradičních akcí se do našeho povědomí zřejmě nejvíce zapsal Sjezd bolearadských rodáků. Ne snad pompézností, ale atmosférou, která dokázala prozradit, že se sešli opravdoví RODÁCI.

Básničky, povídky a zpěv těch malých i dříve narozených ji navodily v sále pro neformální povídání u cimbálu. Tak nějak lze charakterizovat Slavnostní večer, který pro ostatní dny nastavil laťku opravdu velmi vysoko.

Průvod obcí, svěcení zvonů i obecního praporu, divadlo a všechny výstavy však dokázaly, že udrží nastavenou úroveň. Kinosál praskal ve švech, stejně jako kostel a prostranství před ním. V tělocvičně Základní školy se v jednu chvíli nedalo hnout, a to ani nemluví o taneční zábavě. Lidé k sobě byli zdvořilí, přátelštější a milejší než kdykoliv jindy. Krásné počasí doslova vybízelo k odpoledním procházkám.

Jenže všechno má svůj konec, a ani Sjezd rodáků není žádnou výjimkou. Nezbyvá než doufat, že se nejméně v takovém počtu a v takové atmosféře sejdem někdy příště, při dalším výročí naší obce.

Radek Omasta

PODĚKOVÁNÍ

Organizační výbor oslav obce a Sjezdu rodáků děkuje všem občanům za pomoc a podporu při organizaci Sjezdu, zajišťování výstav, za poskytnuté výstavní exponáty a dary a za vše, co přispělo k dobré pohodě, krásnému programu a propagaci naší obce.

Podruhé na Jiráskův Hronov

Jiráskův Hronov není jen jedním z festivalů amaterského divadla v České republice. Liší se od nich svou délkou, počtem představení, tradicí, atmosférou a tím, že patří mezi nejstarší v Evropě. Hronov je divadelní žatvou - tedy přehlídkou těch nejlepších inscenací, které se za rok urodí. Do Hronova se každoročně sjíždějí stovky ochotníků, přátel divadla a také profesionální odborníci, aby posoudili, kritizovali, pochválili, ale také odsoudili shlédnutá divadelní představení.

67. ročník Jiráskova Hronova bude letos zahájen v pátek 1. srpna a skončí v sobotu 10. srpna. Představí se na něm 27 různých inscenací. Kromě souborů z České republiky bude v Hronově účinkovat Japonsko, divadlo ze Slovenska, Německa a Francie.

Již podruhé vystoupí na hronovském festivalu také divadelníci z Boleradic. Poprvé jsme se zúčastnili Jiráskova Hronova v roce 1992 s pohádkovou divadelní hrou Aloise Jiráska „Lucerna“. letos jsme byli do Hronova nominováni s dramaturgií „Roku na vsi“ bratří Mrštíků. Ve středu 6. srpna, v 16.30 a ve 20.30 budeme tedy opět stát na prknech pro ochotníky posvátného, lákavého, avšak občas také proklínaného jeviště. Držte nám palce!

Alena Chalupová

Dne 11.7.1997 oslavil

významné životní jubileum

velký příznivec

našeho Divadelního spolku a dobrý člověk

pan Leonard Walletzký.

Ke všem gratulantům se připojuje

i naše redakce.

Koncem června k nám na víkend přijel Honza, můj kamarád ze severních Čech. Čecháček, ale bezva kluk.

„To čekáte vládní delegaci?“ řekl ještě než vystoupil z autobusu.

„Ne, ty vole, mart'any“ odpověděl jsem na hloupou otázku.

Budeme mít hody, tak se trochu uklízí.“

„Hody???“ zeptal se udiveně.

Obrátil jsem oči v sloup a raději šel.

„Přes víkend to možná pochopíš, ale teď pojď, at' stihnem stavění máje.“ Bylo vidět, že chtěl něco říct, ale přehodil si jen tašku do druhé ruky a chápavě pokýval hlavou. Dodal jenom: „Aha.“

K večeru jsme vyrazili před hospodu. Hlasitý smích, hloučky postávajících děvčat či zvědaví chlapci poletující kolem a desítky chlapů zde vytvářely atmosféru, jakou v obci

máme jen jednou za rok. A propocení stárce, usměvavé stárky a dobrá nálada. To všechno neodmyslitelně patří k události, bez níž si život v obci snad ani nelze představit.

Dva očistěné kmeny chlapi spojili, děvčata uvázala věnec, omašlila vršek a již jen v očekávání postávala kolem, až se desítky rukou chopí pevných žebřů. Honza se nejdřív zarazil a trochu znejistil. Chvilí se překvapeně rozhlížel, zjevně zaujat tím děním kolem, ale rázem ožil a spiklenecky se pousmál. Náhle jakoby se po něm slehla zem. Spatřil jsem ho až po chvíli, v družném hovoru u stánku s pivem. Tady by zřejmě nepomohla ani svěcená.

V tom zmatku kolem však rázem nastal jakýsi řád. Z tanečního parketu bylo slyšet: „Tak, jdeme na to!“ V tu ránu se dali všichni do pohybu. Všechny ty žebře, lana, klády, které zde byly jen pohozeny, v mžiku chlapi rozebrali a rozestavili se s nimi podél máje. Veselé povídání teď vystřídaly soustředěné pohledy všech kolem. A jakmile děvčata upravila mašle, bylo již v pravidelných intervalech slyšet mohutné: „Hej rup!“ Žebře zapraskaly a silou desítek chlapů vždy zvedly máju o nějaký ten centimetr výš.

V jednu chvíli to vypadalo, že se mája zlomí. V ten moment snad nikdo ani nedýchal. Každý hleděl k obloze a s napětím pozoroval vršek máje, ohnutý jak luk. „Rychle podepřít!! Žebře posunout!“ neslo se kolem. To byly povely chlapům na jejichž bedrech leželo víc než ty dva spojené kmeny. Každou chvíli to může prasknout. Se zatájeným dechem všichni sledovali klouzavé pohyby žebřů až do chvíle, kdy se máju podařilo srovnat. V očích všech bylo znát hluboké vydechnutí. Malí kluci si postesklí, střetli se svými pohledy a chlapsky pronesli: „To, ale bylo“.

Teď máju podpíraly i roztažené klády a lana táhla tak, aby do betonové jámy doslova „zahučela“. Ještě pár centimetrů a ... Jen to zadunělo. Takový tupý zvuk. A nastal potlesk, křik, veselé juchání stárků, výskání stárků a hlasité diskuse chlapů stojících u tanečního parketu. Napětí v jejich tvářích již vystřídalo úsměv a veselá nálada opět zaplnila celý prostor před Hospodou. Z jedné strany se nesl zpěv a z druhé pak dohady kluků, jak je vlastně mája vysoká.

Hospodský se jen usmíval a otáčel snad ještě víc než předtím. Stárce již sundali lana a Honza ani nepostřehl, že byl zatlačen do hloučku dětí, které zavazely. Když jsem k němu přišel, tak se na mě podíval a uznale řekl: „Dobrý.“ Trochu mě rozesmál. Chytl jsem ho kolem ramen a přátelsky pošeptal: „Příště si dej pozor, at' ti to pivo nezteplá.“

Radek Omasta

TJ SOKOL

Umístění v roce 1996 - 97

Mužstvo se v soutěži /ze 13 mužstev/ umístilo s 27 body na 9. místě.

Žáci získali 52 bodů a tým získali /v soutěži 12 oddílů/ velmi pěkné 3. místo.

Pohárové turnaje

20.7. 1997 - turnaj v Němčičkách

účastníci:

- Boleradice
- Bořetice
- Svatobořice - Místřín

27.7.1997 - turnaj v Boleradicích

účastníci:

- Diváky
- Horní Bojanovice
- Brumovice

** PRODEJ DLAŽBY **

Obecní úřad odprodá
větší množství mramorové dlažby.

Cena dohodou.
Blíže informace na OÚ.

** PRODEJ DLAŽBY **

NOVÉ HŘIŠTĚ

Při sestavování letošního rozpočtu uvolnilo Zastupitelstvo částku 135 tis. Kč na rekonstrukci hřiště pro děti Mateřské školy a školní družinu. K tomuto rozhodnutí přistoupilo OZ na doporučení Obecní rady a ředitelky MŠ. Současné hřiště nevyhovuje již potřebám dětí a veřejnost oprávněně kritizuje skutečnost, že tato plocha připomíná více výběh pro zvířata, než dětské hřiště.

Návrh na rekonstrukci vypracoval Ing. Trejbal, který současně zprostředkoval i výrobu a montáž. Obecní úřad obdržel řadu nabídek na tuto rekonstrukci, avšak u většiny z nich byla cena tak vysoká, že nebylo myslitelné tuto akci zahájit. Teprve výše zmíněná firma Ing. Trejbala přišla s nabídkou, kterou bylo možno akceptovat. Nejprve jsme se však byli podívat, jak takové hřiště vypadá ve skutečnosti /Borkovany/.

Na rozdíl od většiny podobných zařízení postrádá naše hřiště přirozený stín - tedy vzrostlé, listnaté stromy, které by chránily děti před prudkým sluncem. Proto na žádost paní ředitelky bude hřiště vybaveno tzv. „Jurťou“ - přístřeškem, opatřeným plachtou. Dalším požadavkem bylo vybavení hřiště chemickým WC, aby učitelky s dětmi nemusely odbíhat do budovy staré radnice. Tímto se však rozpočet zvýšil na hodnotu cca 170 tis. Kč. Hřiště bude rozšířeno o 7 m, což představuje další náklady. Tatínkové děti ZŠ odstranili část starého plotu a pomohou i při montáži části nového pletiva. Tento plot /pletivo/ by v příštím roce měl být nahrazen novým, dřevěným ohrazením, které nebude hřiště ani střed obce hyzdít.

Jak již bylo uvedeno, náklady na rekonstrukci a nové vybavení hřiště přesáhnou původně plánovanou výši. Obec již nemůže uvolnit ze svého rozpočtu další částku. Proto se ředitelka školy obrací na sponzory, organizace i občany s prosbou o pomoc. Snad se dobrá věc podaří. Naše děti si to jistě zaslouží. Případné příspěvky můžete nabídnout ředitelce MŠ nebo předat na Obecním úřadě.

*Komise školská

ČASOPIS NAŠICH DĚTÍ

Žáci páté třídy naší Základní školy dokázali ve školním roce 1996-1997 vydávat pro zábavu i poučení svůj vlastní časopis „Kamarád“.

Chválíme tuto velice pěknou aktivitu žáků a mladé redakční radě přejeme hodně pěkných příspěvků od spolužáků, rodičů a všech dalších příznivců. Časopis je možno si u žáků v příštím školním roce objednat /cena jednoho čísla je 2.-Kč/ a tím podpořit jejich dobrou myšlenku.

redakce

